

Stanisław Kołodziejcki, Maria Cabalska

Szczawnica-Krościenko, woj. nowosądeckie

Informator Archeologiczny : badania 12, 260-261

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem badań przy kaplicy, w obrębie przylegającej do niej murów dawnego szpitala było wyeksplorowanie istniejących nawarstwień oraz uzyskanie informacji o głębokości posadowienia istniejących murów, jak też rozpoznanie ewentualnych, zalegających niżej reliktów.

Stwierdzono, że istniejąca kaplica stanowi część /prezbiterium/ niezrealizowanego kościoła. Przy zachodniej ścianie kaplicy odsłonięto zawiązki korpusu, wyraźnie wymodelowane do którego w okresie późniejszym dobudowane zostały znacznie wyżej posadowione, mury szpitala.

W obrębie murów późniejszego szpitala /rejon ściany zachodniej kaplicy/ odkryto 25 szkieletów nawarstwiających się, o różnej orientacji. Jamy grobowe pozbawione były wyposażenia. Źródła historyczne datują kaplicę na drugą połowę XIV wieku.

Ceramika odkryta na poziomie posadowienia kaplicy może być datowana od połowy XIII wieku.

Przewiduje się rozszerzony program badań w roku 1979.

STRZELIN
woj. wrocławskie
Mury obronne

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział Wrocław

Badania prowadzili mgr mgr Jerzy Romanow,
Andrzej Dwtlewicz, Stanisław Florek, Krzysztof
Rytka. Finansował Urząd Miasta i Gminy w Strze-
linie. Pierwszy sezon badań. Średniowieczne mu-
ry obronne /XIII/XIV wiek/.

Celem badań było odsłonięcie i zinwentaryzowanie północnego odcinka systemu obronnego miasta, co zostało wykonane na odcinku długości około 250 m murów. Odsłonięto fundamenty dwóch wież narożnych, wykonano szereg przekroi przez fosę.

Prace będą kontynuowane w roku następnym.

SZCZAWNICA-KROŚCIENKO
woj. nowosądeckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Stanisław Kołodziejcki,
konsultantem była dr hab. Maria Cabalska. Fi-
nansowało Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu.
Trzeci sezon badań. Zamek średniowieczny.

Główne wykopy o łącznej powierzchni 33 m², założone zostały w dolnym rejonie zamku na przedłużeniu zeszłorocznych. Uzyskano dwa ciągi profilów: jeden równoległy do muru czołowego długości 16,5 m, drugi prostopadły o długości 12 m.

Najciekawsze wyniki osiągnięto w wykopie IV/78, o wymiarach 9 x 2 m. Pod warstwą humusu odkryto wylewkę wapienną grubości 10-20 cm, która zajmowała wschodnią stronę wykopu i ciągnęła się na długości 6 m. Wylewka stykała się z odsłoniętym, poprzecznie biegnącym murem zachowanym do wysokości 70-80 cm od stopy /nie był on ujmowany dotychczas na żadnych planach ani wzmiankowany w literaturze dotyczącej Zamku Pienińskiego/. Od tego muru w kierunku muru czołowego biegła ściana zbudowana prawdopodobnie z desek, której zwęglone szczątki uchwycono w rzucie poziomym na odcinku około 1 m jak i na profilu poprzecznym. Z tego też miejsca pochodzi 12 żelaznych gwoździ, typowych dla średniowiecza. Odkryte resztki konstrukcji pozwalają sądzić, iż są to pozostałości budynku, którego podłoże tworzyła wylewka wapienna, ścianę południową mur kamienny, pozostałe zaś ściany zbudowane były z drewna. Jednocześnie założono wykop sondażowy 3 x 2 m, w środkowym rejonie zamku. Teren ten zostanie objęty szczegółowszymi studiami w przyszłych sezonach badawczych.

Materiał zabytkowy stanowią liczne fragmenty naczyń ceramicznych przeważnie z XII wieku oraz zabytki metalowe m.in. mały fragment brązowej buławki. Ponadto prowadzone były badania powierzchniowe, którymi objęto cały stok Góry Zamkowej. Stwierdzono, że na wierzchołku Góry Zamkowej, na jej południowej grani istniał mur, którego nikt resztki są bardzo słabo widoczne. Mur ten chronił zabudowania wewnątrz zamku przed atakiem od strony wyżej położonego Ostrego Wierchu. Odkrycie to w znacznej mierze uzupełnia plan zamku publikowanego w 1863 roku przez Szczęsnego Morawskiego, a zmienia poglądy współczesnych historyków architektury militarnej na temat typu Zamku Pienińskiego.

Badania będą kontynuowane.

Materiały oraz dokumentacja po opracowaniu będzie przechowywana w Okręgowym Muzeum w Nowym Sączu.

ŚWIDNICA
woj. wałbrzyskie
ul. Zamkowa

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwa-
torski
we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Halina Śledzik-Kamińska i Ludwik Kamiński /autor opracowania/ przy współpracy architektów - dr. dr. J. Kościuka i St. Medekazy z Instytutu Historii Architektury, Sztuki